

a ne Vlacići. Mjesta Vlahi i Frankovići oko Labina, koje spominje Laszowski, ne postoje. Ali ima u tome kraju više naseobina Vlačića.

Ostalo. Inače o Vlačiću u našoj literaturi je pisano malo. Nekoliko strana u *Bučarevoj* Povijesti hrvatske protestantske književnosti je nedovoljno za ocjenu i približnog značaja Vlačićeve ličnosti. *Körbler* (Rad Jugosl. Akademije knj. 145, str. 32, 1901) u svome članku o Grbcu (Matthias Garbitius Illyricus) napisao je o Vlačiću samo nekoliko epiteta kao: »poznati onaj svadljivi teolog i okoreli pristaša čiste Lutherove nauke«.

3. O XVI. vijeku i reformaciji

Najobimniji materijal o reformaciji u XVI. vijeku sadrži ogromno djelo: *Leopold von Rauke*, Deutsche geschichte im Zeitalter der Reformation, u šest knjiga, koje su izlazile 1839—1843 i 1846. Isti materijal je podan pristupačnije, skraćeno i popularno u izvodima: *Männer und Zeiten der Weltgeschichte*, 1916 i više izdanja poslije. Po Ranke-u je kasnije rađeno više njemačkih djela o reformaciji i XVI. vijeku. Među najnovijima je djelo *Karl Brandi*, Deutsche Reformation und Gegenreformation, 2 knjige, I. str. 364, II. str. 329, 1927.

Vrlo instruktivno je i novije francusko djelo: *Henri Sée et Armand Rebillon*, Le XVIe siècle, Paris 1934, str. 410, kao pregled općeg ekonomskog i kulturnog razvitka XVI. vijeka.

4. O hrvatskoj reformaciji

Najvećih zasluga za istraživanje reformacije u Hrvatskoj imaju *Ivan Kostrenčić* i *Franjo Bučar*. Kostrenčićovo djelo *Urkundliche Beiträge* nije sporno, jer sadrži originalna pisma hrvatskih i slovenskih reformatora. Bučarov rad je mnogostran, objavljivan je prije četvrt vijeka i rezultati toga rada nisu osporeni u književnosti. U usmenim predavanjima i seminarima se spori njihova točnost. Najnoviji rad o hrvatskoj reformaciji je *Dr. Erszébet Tarczay*, A reformáció Horvát-Szlavonországbán,